

20210712-Taygeta-NL-Deel-2-3-De-Andromedan-Viera

DE ANDROMEDAANSE VIERA – TERRESTRIAAL EN MARIENE NIVEAU

BIOSFEER SCHIP
DE ANDROMEDAANSE VIERA
2/3
TERRESTRISCHE EN MARIENE

Cristina: Anéeka, hoe is Viera vanbinnen?

Anéeka de Temmer: De Andromedan Viera heeft twee biosfeerniveaus. De onderste is marine en de bovenste is buitenaards.

Dit is een CGI van Swarúu van Erra uit een van de hangars van de Viera. Beide afbeeldingen staan niet op de netwerken, alleen in sommige video's van Robert en/of Gosia.

Om de Viera te betreden kom je binnen via zo'n hangar, waar de buitenmuur slechts een krachtveld is. In feite zijn er meerdere lagen van krachtvelden, maar zo zien ze er niet uit. In werkelijkheid lijkt het alsof je daar in de open ruimte bent. Eng, ja.

Op de muur tegenover die opening, in het geval van de hangar gemarkeerd met de letter "E", die we gebruiken en gebruikten om Taygeta's jachtvliegtuig te huisvesten, aangezien er meer van waren dan een zware kruiser als deze zou kunnen dragen.

Aan die muur is er een enorme witte deur met een zwarte "E" van ongeveer 2 meter hoog. Van daaruit komt u in een gang met een getextureerde vloer zoals een wijnrode looper en witte muren. Na ongeveer 10 meter kom je op een kruispunt. Links is een grote lift. Rechts loopt de gang door tot je bij een eetgelegenheid en een lounge komt. Als een klein automatisch restaurant, onbemand.

En op de hoek, als je bij dat kruispunt komt, is er een grote transparante muur met een ingang op de hoek. De ingang heeft ongeveer drie treden waar een klein rechthoekig park is, met drie Mandarijn fruitbomen.

Als je rechtdoor gaat door dezelfde gang als waar je binnenkwam, vanaf de deur gemarkeerd met "E",

loop je nog eens 20 of 30 meter door die gang, die ook een wijnrode vloerbedekking heeft en witte muren, met niets erop. De lampen zitten aan het plafond, in de hoeken.

Je passeert nog een witte pneumatische deur gemarkeerd met een andere "E", en een acroniem in Andromedan dat luidt: Biosphere. Als u deze deur nadert, gaat deze naar één kant open met een kenmerkend geluid van perslucht.

Als u door deze pneumatische deur gaat, krijgt u het gevoel dat u naar buiten stapt en geen schip betreedt. En dat is precies wat er gebeurt. Het licht daar is als zonlicht, als daglicht. En je hoort vogels in de verte.

U komt uit op een zeer groot terras in de vorm van een halve cirkel, een ruimte met een roodmarmeren vloer, met balkons van dikke, ronde, roodmarmeren balustrades. Dit halve cirkelgebied heeft een straal van ongeveer 70 meter, het is groot. In het midden staat een standbeeld van moderne kunst. Het ziet eruit als een bronzen plant, zwaaiend in de lucht, met ronde gaten erin.

Vanaf het terras zie je bergen vol bomen met oranje tot groene bladeren, alsof het de eeuwige herfst is. Er zijn bergen in de verte zover het oog reikt, meren en vogels die in de lucht vliegen.

Wanneer u de balustrade bereikt, ziet u een perfect gazon met twee rode grindpaden die naar het dichtstbijzijnde meer leiden, dat op slechts ongeveer 150 meter van de ingang ligt. Een meer met afgeronde randen, die overloopt in het meer, heeft een centrale kiosk-achtige constructie van wit marmer, met een koepeldak zonder muren, en binnenin een zitplaats.

De constructie is vergelijkbaar met deze afbeelding, bij het meer, met dezelfde omtrek.

Dit meer is grotendeels omgeven door bos met de rode grindweg die aan het meer zelf grenst. Het heeft een zeer grote populatie vogels, zowel in het water als in de lucht. Het bos is ook de thuisbasis van veel wilde dieren, waaronder veel pygmee-eekhoorns. Ze zijn zo groot als een muis, maar hebben de vorm van een eekhoorn en een grote staart.

In de verte zie je af en toe interne transporten in de Viera vliegen. En je ziet niet veel van een dak, het eindigt in een lichtbol die de zon nabootst of in een soort kunstmatige mist. Maar als je daar in de verte iets ziet, zie je een wit dak met lijnen die driehoekige structuren vormen.

Het ecosysteem heeft klimaatgeneratiesystemen en dag- en nachtsimulatie. De lampen gaan beetje bij beetje aan en uit om het gevoel te geven van zonnevoortgang aan de hemel. Bovendien stralen deze speciale lampen licht en stralingsgolven uit die nodig zijn om het planten- en dierenleven in stand te houden. Er zijn ook sprinklers boven om regen te produceren, en magnetische luchtverstoringssystemen om wind te produceren. Eenmaal binnen vergeet je helemaal dat je in een ruimteschip zit. Dieper het bos in kun je verdwalen. Het is alsof je op een planeet bent.

...

Aan de rand, of de muur die de romp van de Viera scheidt van de biosfeer waar je binnenkomt, is er een spoor dat een Mag-Lev-trein met een transparant dak draagt. Het is als een buis of een hotdog met een transparante bovenhelft, en het maakt deel uit van het interne transportsysteem van de Viera. Vanaf daar kun je het landschap zien terwijl je naar de volgende niveaus gaat.

Terug naar de ingang. Als je de lift in de gang neemt, kan deze omhoog en omhoog en omhoog gaan

totdat het eindeloos lijkt. Je komt steeds hoger en je gaat zelfs door de kunstmatige wolken. Je kunt de biosfeer beneden zien verdwijnen terwijl je doorgaat met klimmen. De lift is ook transparant.

Als je op het hoogste niveau komt, kun je kort de systemen zien die het plafond van de Viera vormen, irrigatiestructuren en leidingen, en enorme magnetische ventilatoren om de lucht te verplaatsen (ze hebben geen bladen).

Het is op dit punt dat je de bovenbouw binnengaat en je ziet niets, je ziet alleen lichten die door de lift gaan. Je kunt op verschillende niveaus stoppen zoals je zou verwachten, maar ik zal je vertellen wanneer het de top bereikt.

De deur gaat open en weer de gangen met rode vloer. Je komt in een grote woonkamer, met zachte muziek. Er zijn fluweelzachte fauteuils die apart van elkaar zijn geplaatst, met fontein die eten en drinken uitdelen, meestal vruchtensappen. Het is een plek om te ontspannen, te kletsen, in alle rust te eten, na te denken of om met vrienden te zijn. Het meest interessante aan deze plek is dat het geen dak heeft. Alles wat je hebt en alles wat je scheidt van de ruimte zijn verschillende lagen van krachtvelden. Het uitzicht is meer dan geweldig vanaf daar.

Als je het niet gewend bent, is deze plek alarmerend. Het zorgt ook voor veel duizeligheid. Je kunt de diepte van de ruimte in alle richtingen zien. De Melkweg, de nevels ... omdat je niet de atmosfeer van een planeet hebt om ze te verduisteren.

Je kunt ook de honderden ruimtevaartuigen in alle soorten en maten zien die in een baan om de aarde zijn gestationeerd. Hun lichten in de verte, flietsers, beweging van kleinere ruimtevaartuigen tussen de grotere... En de aarde in de verte, ongeveer zo groot als een sinaasappel, op armlengte gehouden. Je kunt de maan ook van achteren zien, niets majestueus. Je ziet het zoals het is, een metalen bol.

...
Terug naar de begane grond. In de middelste delen die uitkijken op het biosfeergebied, is er een grote hal met pilaren die enigszins "Romeins" zijn. Het is erg groot. Zoiets als dit, maar met meer kolommen en alles in wit marmer.

Dichterbij, maar rond, niet vierkant.

(Zonder de standbeelden natuurlijk)

Dit is het hoofdkwartier van de regionale federatie. Van waaruit zaken met betrekking tot de aarde worden beheerd. Het is als een Romeinse tempel met een Grieks theater ingebed in de zijkant van de muur, met de ronding van de pilaren over de biosfeer eronder.

...

Dit is de Viera.

Cristina: Oh, heel erg bedankt Anéeka voor alle details. Over dit laatste punt.. heeft de Romeinse aardse stijl iets te maken met de architectuur van de Viera?

Anéeka van Temmer: De Andromedanen beïnvloedden de Indiase en Nepalese culturen meer dan Rome en het klassieke Griekenland. Daar hadden de Anunnaki (onder andere wij) meer invloed.

Ik heb het gevoel dat het er niet echt Romeins uitziet. Integendeel, met wat ik vandaag bij de hand heb, is het beste wat ik heb om het te beschrijven. Maar in plaats daarvan heeft het Hoge Raadsforum van Taygeta een duidelijke invloedrijke band met Rome en Griekenland. Het is eigenlijk een gigantisch Romeins/Grieks pantheon op een heuveltop aan zee op de planeet Temmer, net buiten de stad Toleka.

Het is een met gras begroeide heuvel, met bomen aan de basis, met een enkele witte weg die leidt naar een enorm bouwwerk zoals het US Capitol, maar dan uitgebreider, niet zo mager en hoog. Maar het heeft dezelfde koepel en zuilen. Op zichzelf zou het ongeveer 5 keer groter zijn dan het Capitool van de VS, zo niet meer.

Cristina: Ik begrijp het, dank je. Het is moeilijk. Ik heb nog een paar vragen over wat je hebt uitgelegd. Wat betreft het kunstmatige ecosysteem, hoe creëren ze regen? Simuleren ze het alsof het uit de lucht valt?

Anéeka van Temmer: Ja, het is eenvoudig. Ik weet zeker dat het gewoon een reeks sproeiers op het dak is.

Cristina: En hoe groot is deze terrestrische zone of het aardse niveau?

Anéeka van Temmer: Ongeveer 700 km bij ongeveer 200 km breed. Het achterste deel, het deel dat ik beschrijf, is het natuurlijke deel. Ik begrijp dat ze in het voorste deel landbouwgebieden hebben voor de honderdduizenden Andromedanen die op de Viera wonen. Dit schip is hun wereld en hun thuis.

Cristina: En hebben ze ook grote dieren in de natuur?

Anéeka van Temmer: Ik begrijp dat ze maar heel weinig grote dieren hebben. Ik heb alleen dieren ter grootte van een das of kleiner gezien. Ik heb nog nooit iets groters gezien, maar aan de andere kant heb ik me nooit dieper in de biosfeer gewaagd.

Cristina: En een curiositeit: waarom is alles rood? Het tapijt, het rode grind, het rode marmer ... Is het om een speciale reden?

Anéeka van Temmer: Eigenlijk weet ik het niet. Het lijkt gewoon zo te zijn. Want echt de twee kleuren die in de Viera in overvloed aanwezig zijn, zijn wit en blauw.

Cristina: En hoe zien de Andromedan-steden in de Viera eruit?

Anéeka van Temmer: Er zijn geen steden. Ze leven in de romp van het schip, rondom het biosfeergebied. Aan de zijkanten zijn er meer dan 100 niveaus van ramen die uitkijken op de biosfeer, en dit zijn woonruimtes. Niet in de hele biosfeer, maar in zones. Dat wil zeggen, het is een biosfeergebied, een natuurgebied binnen een insluitingsschip, en aan de randen, op de muren waar het eindigt, daar wonen de Andromedanen, in het deel dat de romp van het schip zelf zou zijn. Met slechts een paar beperkte structuren in het binnenste deel van de biosfeer zelf.

Cristina: En wat zijn de structuren aan de binnenkant?

Anéeka van Temmer: Gelijkaardig aan deze afbeelding. Dit soort constructies zijn te vinden naast meren, binnenshuis.

Cristina: In de meren of aan de kust?

Anéeka van Temmer: Aan de oevers.

Het landschap is vergelijkbaar met deze afbeelding.

Cristina: Het is verbazingwekkend dat je dit hele ecosysteem in een schip kunt nabootsen! Zijn zuurstof en zwaartekracht OK voor jou daar?

Anéeka van Temmer: De zuurstof is een beetje te veel, maar het doet ons geen pijn. Het is moeilijk voor mensen om daarin te ademen. Het kan giftig zijn. De zwaartekracht wordt net als wij op 8G gehouden, het is hetzelfde.

Cristina: En je zei dat er twee niveaus waren in de Viera, het terrestrische en het mariene... Wat is op het andere niveau? Water?

Anéeka van Temmer: Ja, water. Een uitbreiding van het mariene ecosysteem. Ik heb nooit de opdracht gekregen om daarheen te gaan. Ik begrijp dat je speciale pasjes nodig hebt of zoiets, als je Andromedan niet bent. Ik weet niet waarom.

Cristina: Maar wat hebben ze daar? Hebben ze ook huisjes in het water?

Anéeka van Temmer: Ik begrijp dat het deel uitmaakt van het levensondersteunende systeem voor hen, de mariene landbouw, en voor het onderhoud van het "terrestrische" ecosysteem hierboven. Het een bestaat niet zonder het ander.

Cristina: En hoe zijn ze met elkaar verbonden, is er een tussenniveau?

Anéeka van Temmer: Het moet op de een of andere manier kunstmatig zijn, want ze staan eigenlijk direct boven elkaar. Zoals twee verdiepingen, onder de marine, boven de droge.

Cristina: Dank je, ik begrijp het. En kunnen de Andromedanen onder water ademen? Ik denk dat ze gebaseerd waren op amfibieën of zoiets, toch?

Anéeka van Temmer: Genetisch zijn ze dat wel. Maar ze kunnen niet onder water ademen zonder kunstmatig uitrusting. Daar ben ik zeker van, want ik heb ernaar gevraagd en onderzocht.

Cristina: En zijn er zeedieren, zoals vissen en walvisachtigen?

Anéeka van Temmer: Ja, die zijn er. Het is een compleet ecosysteem. Ik weet dat onder de dingen die ze uit de zee halen voor levensonderhoud zeedieren zijn, de basis van het Andromedan-dieet, net als het onze. Brood, deeg, koolhydraten en suikers. Allemaal van zeedier. Hele generaties Andromedanen worden geboren, leven en sterven op dit schip.